ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם
מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את
ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם
הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃
ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף
וכלי זהב ושמלות ושמתם על בניכם ועל בנתיכם
ונצלתם את מצרים׃ ויען משה ויאמר והן לא
יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה
אליך יהוה׃ ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר
מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה ויטלהו ארצה
ויהי לנחש וינס משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך ואחז בזנבו ויט לחו ויחזק
בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך
יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך
בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת
כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל
חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו׃ והיה
אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות
הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ והיה אם
לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקולך
ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה
והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת׃

ויכון שוידה טובה ויאחרת לכ׳ ויאחד פרעה
שהי׳ בראשון ואנוש מחיקו׃ והאמינו לקו
היות היחרון משתיאור לכם בטובכם
לדתי על שסיפרתי עליכם לשון הרע יאמע
לך שכבר ודו בכך שהאזרונים להם לדים
בנעים כגון פרשה ומשמיך כשמלשה מרע
מדעתי׃ והיו המים וגו׳ והיו והיו ש׳ ב
פעמים ערשה בעיני מלעוה׳ והיו המים
אשר תקח מן היאר לדם בדשות שומע
אנ שבורהם נתפבים לדם ומה כשיהיו
לאדרן יהיו בהוייתן עכשיו אלמרון שלא
יהיו לדם עב שיגעו ליבשת׃ גם מתחול

ישר׃ ותפש אומנתה שלנחש׃
ויחזק בן לאומיזה׳ והיכר
במקרין׳ ויחזיקו האומנים ב
כדו׳ וגו׳ והחזיקה במטה׳
והחזיקה בקרן׳ מיעיתה מטלה
ליך הישעת להיות לכן׳ אבם
בחרת לבה היין׳ אין ביאותה
ומ״ל שלשה הרע סיפר ביאורו
לא יאמינו לי׳ לפיכך הלכדון
בעיתה׳ מו שלהה מרע כל
לשון הרע׳ מחיקו שבה כבשרו׳

גברגיו׳ אמחי יתמ׳ יראי בכל
תרי שלתי׳ דיאעביד ביניהון ומתר
כן ישלח יתכון׳ ואתנין ית עמא הדין
לרחמין בעיני מצראי׳ ויהי ארי
תהכון לא תהכון ריקן׳ ותשאל
אתתא משכנתה ומקריבת ביתה
מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין
ותשוון על בנוכון׳ ועל בנתיכון
ותרוקנון ית מצריים׳ ואתיב מש
ואמר׳ והא לא יהימנין לי׳ ולא
יקבלון מני ארי יימרון ל׳ לא
איתגלי לך יי׳ ואמר ליהוי מה
דן בידיך׳ ואמר חטר׳ ואמר
רמיהו לארעא׳ ורמהו לארעא
והוה לחויי׳ וערק מש מן קדמוהי׳
ואמר יי׳ למש אושיט ידך
ואחוד בדנביה׳ ואושיט ידיה
ואתקיף ביה׳ והוה לחטרא בידיה׳
בדיל דיהימנון ארי אתגלי לך
אלהא דאבהתהון אלהיה דאבל
אלהיה דיצחק׳ ואלהיה דיעקב׳
ואמר׳ יי׳ ליה עוד אעיל כשן ידך
בעטפך׳ ואעיל ידיה בעטפיה
ואפקה׳ והא ידיה חיורא כתלגא׳
ואמר אתיב ידך לעטפך׳ ואתיב
ידיה לעטפיה׳ ואפקה מעטפיה
והא תבת הות כבסריה׳
ויהי אם לא יהימנון לך
ולא יקבלון לקל אתתא
קדמאה׳ ויהימנון לקל
אתתא בתראה׳ ויהי אם לא
יהימנון אף לתרין אתתא
האלין ולא יקבלון מנך ותסב
ממיא דבנהרא׳ ותישרון
ליבשתא׳ ויהון מיא דיתסב
מן נהרא׳ ויהון לדמא ב
ביבשתא׳ אר
ואמר משה קדם יי׳ בבעו

מחלוקת

נבואה כת
ויעשה
ויעשה
שהם חמ
יו׳ והקה
ידין בשלה
ואיה הוכ
בשלו מלו

מסורת

ויאמר׳ ויגרת ביתה׳ וא
ואוחה שהיא נהיה ביתה
בבית׳ ונעלתם׳ כתגרו
ותרוקנון׳ כמו ונעלו את
ויעריס׳ וק ויתנעלמעי
ישראל ערים׳ והנון בן
יסוד ומתם חמרו בחסר
עדי׳ ויעלי׳ תרוקנה ובק
אשר היעל מאבך׳ ולא
ישוון דברין ביאוס לזהות
הען יסוד ובייאנקודה
בחרק לון תשאש כלטון
ופעלתם׳ מלא ש׳ ופעלתם
כמו ושחתם מעל דאדיה
ונגתתם לפני אויביכם׳
ונתתם ביד אויב׳ ומארת
נעלן׳ נמעלן׳ וכלו
שה יהו כזה סכיה לפרקים
וטפלת מנה כגון ש ל
עגש עטיו טנגי׳ טשרעטן
כשהיו מדברת׳ ופעלתם
הנקד סטבא בחטף׳ כגון
ושיחתם׳ ית אויביכם׳ ונתתם
להם אות הגועל׳ ונחלתם
ית בטר עלתכם׳ לכ
יגי מוד שון הנקדה בחרק
מן היסוד הוון׳ ויסוד שם
הדבר מעל׳ והוא מן הלטוע
הכבדים כמו דטר כתוב
לוזד שכשיהיה בלשון
ופעלת ופעלתם ינקד בחרק
כגון ודברתם אל הטלע׳
וכפרתם את הבית׳ ולמדת
אתם ית בנוכם׳ ומזה בדרך
לכ נבחבתנה יזכת לזרוט
מזה שבידך יהה חייב
ללקות שחשרתה בבשרים
ופשיטו כירדם היום לחכון
מודה אותה שון שלפנין אבן
היין׳ מוד לזהן מוד לזהיב
עשיה אותה עגן׳ ויהי לנמ
ידמדו שסיפר לשון הרע על

ויכון שוידה טובה ויאחרת לכ׳ ויאחד פרעה
שהי׳ בראשון ואנוש מחיקו׳ והאמינו לקו
היות היחרון משתיאור לכם בטובכם
לדתי על שסיפרתי עליכם לשון הרע יאמע
לך שכבר ודו בכך שהאזרונים להם לדים
בנעים כגון פרשה ומשמיך כשמלשה מרע
מדעתי׳ והיו המים וגו׳ והיו והיו ש׳ ב
פעמים ערשה בעיני מלעוה׳ והיו המים
אשר תקח מן היאר לדם בדשות שומע
אנ שבורהם נתפבים לדם ומה כשיהיו
לאדרן יהיו בהוייתן עכשיו אלמרון שלא
יהיו לדם עב שיגעו ליבשת׳ גם מתחול

שערה׳ וגם אלה פנין שגרו
ובשמר תשי כהן ובביא תעו
בשכר נבלעו מן היין תעו מן
השכר שגו בראה פקו בפלילה׳
פי כל שלחנות מלאו קיא ניאה
בלי מקום׳ את מי יורה הדעה
ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב
עתיקי משדים׳ כי צו לצו צו לצו
קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר
שם׳ כי בלעגי שפה ובלשון

אחרת ידבר אל העם הזה׳ אשר
אמר אלהם זאת המנוחה הניחו
לעיף׳ וזאת המרגועה׳ ולא אבו
שמוע׳ והיה להם דבר יי׳ צו לצו
צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם׳ למען ילכו׳ וכשלו אחור
ונשברו ונלכדו׳ לכן כה אמר יהוה
עבאות הנני יסד בציון אבן
בוחן פנת יקרת מוסד מוסד
המאמין לא יחיש׳